

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Ioannis || Slotani || Geffensis, Sacrae || Theologiae
Profes-||soris, De retinenda fide orthodo-||xa & catholica
aduersus hæ-||reses & sectas, & præci-||puè
Lutherana[m], Li-||bri nouem.||**

Slotan, Johann

Coloniae, 1560

VD16 S 6745

Caput primum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29875

DE VERBI DEI VIRT. 217

non potest spiritum veritatis accipere. Repletus enim spiritu diaboli, spiritui restitit Christi. Nulli ergo suadeatur, quod veritatis subuersorum, spiritus sanctus aliqua ex parte dignatus sit. Nihil ad istum prorsus, de illa virtute

peruenit, quam Ecclesie suae Christus promisit & misit.

DE VERBI DEI VIRTUTE, & Ecclesie insuperabili potentia.

LIBER SECVNDVS.

Caput primum.

Osteaquam praecedenti libro ostendimus, verbu Dei a Deo reuelatum, & per Dei ministros sufficienter semper Ecclesie fuisse annunciatum, iam demum de ipsa Ecclesia Dei (quae verbum Dei sibi praedicatum

IOAN. SLOT. GEF.

Verbi Dei
virtus quā
ta sit.
Matt 10.

Verbum
Dei gladii
us est bis
acutus.

dicatum retinet, & quæ spiritus sancti
magisterium, rectè et intelligit & inter
pretatur) differendum erit quomodo
vnà cum verbo suo, sit inuicta atq; in-
superabilis potentię. Porro diuini ver-
bi virtutem saluator noster in Euange-
lio satis expressit, quando ait: Nolite ar-
bitrari, quia venerim pacem mittere in
terram. Non veni pacem mittere sed gla-
dium. Veni enim separare hominem ad-
uersus patrē suū, & filiam aduersus ma-
trem suam, et nurum aduersus socrum
suam. Misit enim dñs separationis gla-
dium inter illos, id est, verbum verita-
tis. Iste est gladius bis acutus, ex vna q-
dē parte bonos ab errore præciciens ex
altera autem parte malos ab excusatio-
ne, vt nec bonos ignorantia perdat, nec
malos excuset, vt et boni cognita veri-
tate, cum secuti fuerint veritatem, cum
iudicio et iusticia saluentur, et mali cū
veritate cognita, secesserint à veritate
cum iudicio et iustitia puniantur. Hoc
gladio dominus separauit bonum à ma-
lo, vt et bonum separatum à malo sur-
gat, et malum separatum à bono cadat.
Omi-

DE

Omira vi
solūm co
stere non
taria iung
ta naturæ
los separa
sunt & nat
quos carn
culis allig
est, quoni
deles sunt
Huius qu
verbi De
bræos exp
mo Dei &
ni gladio
ad diuifio
pagū quo
cogitatio
hac verbi
am loqui
mea sunt
quasi ma
iam quoc
progressi
scendit in

DE VERBI DEI VIRT. 218

Omira virtus gladij separantis, cui nō
 solūm coniunctio extraneorum resi-
 stere non potest, quos amicitia volun-
 taria iungit, sed nec ipsa dilectio violē-
 ta naturæ carnalis. Et ideo non solūm il-
 los separat, qui dilectione coniuncti
 sunt & natura disiuncti, sed etiam illos,
 quos carnalis necessitas, dulcibus vin-
 culis alligavit. Hoc autem obseruandū
 est, quoniam quos separat Christus, fi-
 deles sunt, à quibus separat, infideles.
 Huius quoque virtutem gladij, id est,
 verbi Dei, Apost. Paul. in Epist. ad He-
 bræos expressit, dicens: *Viuus est fer-*
mo Dei & efficax, & penetrabilior om-
ni gladio ancipiti, & pertingens vsque
ad diuisionem animæ ac spiritus, com-
pagū quoq; ac medullarū, & discretor
cogitationū & intentionū cordis. De
hac verbi Dei virtute dñs per Hieremi-
am loquitur, dicens: Nunquid non verba
mea sunt quasi ignis, dicit dominus, &
quasi malleus conterens petrā? Per Esa-
iam quoq; efficaciam eius ac velocem
progressum aperuit, dicens: Quō de-
scendit imber & nix de acelo, & illuc
 ultra

Heb. 4.

Hier 23

Esai 55

IOANN. SLOT. GEF.

ultra non reuertitur, sed inebriat terrā
& infundit eam, & germinare eam facit,
& dat semen ferenti, & panem comedē-
ti, sic erit verbum meum quod egredie-
tur de ore meo. Non reuertetur ad me
vacuum, sed faciet quæcunque volui,
& prosperabitur in his ad quæ misi il-
lud. Vnde Psalmista: Qui emittit, in-
quit, eloquium suum terræ, velociter
currit sermo eius. Tanta enim vis est
verbi diuini, vt illud nulla humana aut
diabolica potentia aduersus propositū
Dei impedire possit, quin prosperetur
in his ad quæ mittitur à Deo. Cælum,
inquit Christus, & terra transibunt, ver-
ba autē mea non transibūt. Vnde Chry-
sostomus: Ad eò, inquit, impossibile est
vt intercidat vel vnum verborū quod
ab eo dictum, imò citius peribit cælū
& terra, quàm aliquod verbum in pro-
phetia falsò dictum coargui possit. Pro-
pter quod & ipse, antequam res fieret,
hoc ipsum declarans de dictis suis ita
manifestè affirmavit: Cælum & terra,
&c. Et meritò, nā licet verba sint, sunt
tamen verba Dei, & per quæ res condū-
tur,

Psal 147.

Luc. 21.
In libro
q̄ Chri-
stus sit De-
us.

DE V
tur, sic co
multitud
states. Qu
pheta, dic
dauit, & c
atura, tam
nos, tam s
corporea,
cians.

ET v
verb
to, & bene
les fuerin
tiones &
intulerun
fessoribus
bus sancti
profecerin
dire potue
ne sua, ma
Cum enim
ti qui insi
ni & popu
vt exting
per insidi

tur, sic cœlum fecit, & sic angelorum multitudines, sic alias inuisibiles potestates. Quod manifestum faciens Propheta, dicebat: Dixit, & facta sunt, mandauit, & creata sunt. De omni simul creatura, tam quæ supra, quàm quæ infra nos, tam sensibili, quàm intellectuali, tã corporea, quàm incorporea, ea pronuncians.

CAPVT II.

ET vt discas ineffabilem potentiã verbi Dei, ad memoriam reuocato, & bene tecum expende, quot & quales fuerint, qui olim molestias, tribulationes & persecutiones grauissimas intulerunt huius verbi sacratissimi cõfessoribus pijs, baiulis & prædicatoribus sanctis, & quomodo nihil penitus profecerint, imò non solum non impedire potuerint, verùm etiam infestatione sua, magis verbi gloriam illustrarunt. Cum enim tales, qui persecuti sũt, tantique insidiati fuerunt, & reges & tyranni & populi seditiosi, & omnia fecerint, vt extinguerent scintillam verbi Dei, vt extinguerent, & per eos qui vetare per insidiatores, & per eos qui vetare

Verbum
Dei perse-
cutione ty-
rannorum
factum est
illustrius.

f volebant,